

Autorka: Tiberge

Stručný výtah z článku publikovaného francouzskými novinami *Le Figaro*, opatřený komentáři autorky.

V únoru se z popudu Louise Aliota (přítel Marine Le Penové a místopředseda Front National) uskuteční stranický sjezd s cílem přehodnotit hospodářský program strany. Shromáždí se členové politického výboru, poslanci, starostové a několik mimo stojících postav, aby se pokusili vzít si poučení z místních voleb. Neúspěch v nich byl těžce stravitelnou hořkou pilulkou. I přes vysoký počet hlasů dokazující sílu voličského odporu lidé mluví o tom, že ekonomický program FN odradil část pravicově smýšlejících voličů.

Marine Le Penová

Nedávný přeběhlík od republikánů k FN Franck Allision má za to, že strana by měla usilovat o pravicové voliče: „Musíme si získat nové středostavovské voliče, pracovníky ve svobodných povoláních a důchodce“ a dodal, že strana musí být příznivěji nakloněna spolenectvím. Předák vlastenecké mládežnické skupiny Antoine Melliès také řekl, že mimo předáků průmyslu nechápou ekonomický program strany ani mnozí nezávislí živnostníci a řemeslníci. „Ze dvou důvodů: naše postoje k euru je děsí, a také dostatečně přesně neformulujeme mikro- a makroekonomické otázky.“ Soudí, že strana se musí otevřeněji zabývat postavením živnostníků, sociálními odvody, administrativními úkony a složitostmi účetnictví.

V Pas-de-Calais opustil někdejší socialista Daniel Gest stranu „bez sociálního programu“ a přidal se k FN. Teď se ptá, co FN udělá pro lidi s minimální mzdou, prioritami by ale podle něj měl být boj proti rozbujelým dávkám, státní správě a snahy o snižování sociálních odvodů pro malé podniky.

Poznámka: Zmatená není jen Marine Le Penová, ale i tvůrci stranického programu. Nelze garantovat sociální zabezpečení od kolébky do hrobu a zároveň slíbit nakopnutí podnikání v soukromém sektoru. Možná se s těmito otázkami bude muset vypořádat postupně, až bude zvolena (pokud se jí to povede). Jestliže Francouzi dají přednost deseti centům navíc na výplatní pásce před dočasným chaosem spojeným s opuštěním eurozóny, pak si svůj ortel zpečetí s podobnou jistotou, jako kdyby zvolili amnestii pro imigranty namísto vypovídacího dekretu.

Straničtí ekonomičtí experti jsou z kritiky, která proti nim směřuje, velice rozčarovaní. FN se jim zdá velice slyšitelná, ale jako by nikdo neposlouchal. Bernard Monot považuje odchod

z eurozóny za uskutečnitelný s využitím britského modelu bankovní, monetární a rozpočtové suverenity. Další se pak domnívají, že Marine Le Penová by už neměla bezpodmínečně trvat na odchodu z eurozóny.

Sympatizant FN Robert Ménard, starosta Béziers, (pozn.: není členem strany) mluví jasně: „Všechny možnosti jsou zpět ve hře a předsedkyně FN potřebuje vyslechnout odlišné názory.“ Po únorovém sjezdu se Ménard ve svém městě 27. – 29. května chystá zorganizovat „setkání pravicových skupin.“ Členové FN si zde budou moci vyměňovat myšlenky s lidmi jako Philippe de Villiers či Charles Beigbeder.

Poznámka: Beigbeder je francouzský podnikatel a zakladatel četných společností. Vidíme tu snahu posunout FN blíž zájmům soukromého sektoru – musí se však vyhnout dvojímu nebezpečí: přílišnému přiblížení se „neokonzervatismu a globalistické stvůře na jedné straně a iniciativu ubíjejícímu socialismu na druhé.

Pro Le Penovou může aktualizace ekonomického programu FN znamenat výrazný milník a změnu směřování. Učinila totiž z opuštění eurozóny základní tezi své politické činnosti a dokonce řekla, že se nebude ucházet o prezidentský úřad, nebude-li v této otázce cítit podporu francouzského národa. Tím, že naslouchá hlasům, které ji tlačí k vyvažování jejího programu ve prospěch hospodářských realit, přiznává, že se bude muset pokusit vybudovat novou strategii – a to vše po letech strávených přesvědčováním části obyvatelstva, která tak pozitivně reagovala na její protekcionistické pojetí státu.

Poznámka: Znovu, jak vyvážit protekcionismus s „volným trhem“? V Americe vedl „volný trh“ k tomu, že každá drobnost v domácnosti, každý spotřebič, ovoce, zelenina, dokonce i konzervy se odněkud dováží: z Mexika, Guatemaly nebo Číny. A tak sice „volný trh“ pomohl cizím zemím, ale USA poškodil. Kolik amerických farmářů, výrobců a zpracovatelů potravin, producentů trvanlivých potravin a textilu neustálo konkurenci z Číny, Thajska a Mexika? Kdo chce navštívit Francii, jen aby zjistil, že většina z jejích ceněných výrobků se dnes vyrábí v Alžírsku nebo Číně? (Mám na mysli Le Creuset, ale jsou i další).

Vždycky existoval světový trh, „svět“ ale býval podstatně menší. Nyní obsáhl celou planetu a nic před ním není v bezpečí. Snížit množství zboží vyráběného v rámci světového trhu a vrátit zodpovědnost zpátky tam, kam patří, může jen obnovit hrdost na národní produktivitu a vylepšit kvalitu národní výroby – už však nejsme ve věku národů, a ti kdo se staví do cesty vlně pokroku, jsou označeni za rasisty, nacisty a xenofoby.

Teď si musíme počkat na to, k čemu tito „experti“ Marine donutí. V současné situaci souběžně probíhajícího demografického kolapsu, nárůstu zločinnosti či poklesu úrovně vzdělávání si musí volit své priority. Nejprve vytlačit islám.

Následně si vzít příklad z Maďarska a zasadit se o větší rodiny. Anulovat všechny zákony Christiane Taubiraové (bělošská vina za otrokářství, sňatky a adopce homosexuálů, mírné tresty atp....). Návrat k franku, ale ne bez konzultace s těmi, kteří se k eurozóně odmítli připojit (jako Británie či Maďarsko) – možná bude muset v otázce eura ustoupit, ale musí si tvrdě stát na politické suverenitě, právu vykázat islám a trvalých hraničních kontrolách. Nesmí si nechat diktovat od EU v sociálních, etických/morálních, kulturních otázkách – a už vůbec ne ve věci přežití.

Sám si ale ani nejsem jistý, jestli těmhle věcem sama věří. Nechala se slyšet, že chce muslimy „asimilovat“ a repatriovat jen ty, kteří asimilaci odmítnou. Slyšela vůbec o takíjí? Chce sice zvýšit porodnost etnických Francouzek, ale nikoliv změnit zákony o potratech. Bude muset přesvědčit Francouzky, aby se vdávaly a rodily děti – což není nijak snadné, když se „práva žen“ omílají jako hlavní důvod proč vyhnat Saracén y, jak vidíme po Kolínu. Sama Marine nedávno v této otázce citovala Simone de Beauvoirou.

Jak se jí povede? Tato slepá ulička není zcela její vinou, ale spíše ostatních, kteří příliš pomalu reagovali na obří Damoklovy meče visící nad jejich komatózními hlavami. FN měla v prosinci získat vítězství v několika regionech už v *prvním* kole. Ale lidé, kteří nemají co ztratit a mnoho získat, zůstali uzavřeni v kokonech svých osobních oblíbených témat a zatvrzele odmítali odhodlat se k zásadnímu skoku do nového teritoria.

Více o FN od **Novopressu**: Jak si strana vede mezi státními zaměstnanci (velká část pracovníků v zemi):

Podle studie agentury Cevipof chtělo před regionálními volbami hlasovat pro FN 51,5 % policistů a vojáků, v porovnání s 30% v roce 2012. Mezi zaměstnanci ve zdravotnictví se podíl snížil z 26 na 19% a mezi učiteli a profesory zůstal pod 10%.

Poznámka: To je zcela v souladu s komunistickým smýšlením učitelů – nechejte děti doma a připravte tak učitele o práci. Učitele můžete donutit ustoupit neukázněným indoktrinovaným studentům, ale nemůžete je donutit volit určitou stranu. Hlasují totiž v souladu s přehnaným míněním, které o osobě mají coby humanisté, napravovatelé společenských křivd a tvůrci zbytečných idiotů zítřka.

Když vezmeme státní zaměstnance jako celek, vzrostl podíl FN z méně než 20% v roce 2012 na 24,6% v roce 2015. Cevipof uzavřel, že to „staví do nového světla argument, že voliči FN se rekrutují mezi lidmi ohroženými snižováním platů nebo ztrátou zaměstnání kvůli nedostatečnému vzdělání.“

Poznámka: Uvnitř FN nepochybně dochází k silnému chvění. Pozice Marine podle mě není skutečně ohrožena, ale vlci číhají za dveřmi – a stát si na svém a vytrvat i změnit kurz se jeví jako podobně nejistá volba.

Podobný vývoj lze pozorovat i v případě Donalda Trumpa: objevil se outsider s plánem jak zachránit a oživit americký národ, a velice dobře se může stát, že demokraté a republikáni (zejména globalisté, libertariáni a neokonzervativci) spojí síly ve snaze zabránit čemukoliv dobrému.

Článek v levicovém časopisu *Marianne* si všímá, že se Marine po prosincové porážce stáhla do ústraní. Tisku řekla: „Tento rok mě moc neuvidíte,“ a ani na jejím twitterovém účtu se toho moc nového neobjevuje. Veškerý čas stráví na cestách a mítinky s lidmi. Proč ta změna v chování?

Zprvė kvůli porážce ve druhém kole místních voleb. V prvním kole odevzdalo straně hlas 6,8 milionu Francouzů, a přesto nezískala FN vládu ani v jediném ze třinácti regionů. „Republikánská fronta“ straně zabránila dostat se k moci v oblastech, kde se jí vedlo nejlépe. „FN si skvěle vede v prvních kolech, ale zůstává nejsilněji nenáviděnou stranou ve Francii,“ řekl politický analytik Jean-Yves Camus. Zástupce Institutu pro výzkum veřejného mínění ve Francii (IFOP) Jérôme Fourquet dodává: „Mysleli si, že se Francie zachová jako Hénin-Beaumont, kde se jim díky neústupné vytrvalosti podařilo získat radnici v prvním kole místních voleb. V tom se ovšem spletli.“

Poznámka: Připomínám, že Steeve Briois se loni v březnu v prvním kole stal starostou severního města Hénin-Beaumont. Také připomínám, že „republikánská fronta“ je koalice systémových stran, která zmařila úspěch FN ve druhém kole.

Článek také zmiňuje, že Marine Le Penová zveřejnila fotky obětí Islámského státu na svém Twitteru jako odvetu za mediální útoky, které stranu označovaly za příčinu jeho existence. Chtěla ukázat skutečnou tvář Islámského státu, ale plán se obrátil proti ní, protože rodina Jamese Foleyho ji odsoudila, že (nevědomky) vyvěsila fotku jejich státního syna. K tomuto incidentu došlo po volbách a přispěl k jejímu rozhodnutí se novinářům vyhýbat.

Těžko Marine Le Penovou vinit za prosincový neúspěch. Velká část západního světa přišla o schopnost racionálně uvažovat. Zjišťuje, že jako vlastenec ve světě, který se ze všech sil snaží vymazat jisté věci ze svého povědomí, jste v bezpečí jedině tehdy, když mlčíte. Zajímalo by mě, jestli si říká něco ve smyslu „má to vůbec smysl?“.

Úvaha *The Front National at a crossroads* vyšla na stránkách Gallia Watch 21. ledna 2016.